

AVAILABLE IN YOUR LOCAL JUDAICA BOOKSTORE!

TORAH TAVLIN
Publication

34 MARINER WAY
MONSEY, NY 10952

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

פלאג המנחה ע"ש - 6:58
הדלקת נרות לשבת - 8:14 *
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:35
זמן קריאת שמע/הגרא - 9:11
סוף זמן תפילה / הגרא - 10:27
שקיעת החמה ליום השבת - 8:33
מוצאי ש"ק צא"ח/כ' מעריב - 9:23
צא"ח/כ' לשבת רבינו תם - 9:45

סימטוריק מוקדם אין לאור חסון עצם קבלת השבת [משיאמר "בראי מלך"]

תורה תבלין

שבת קודש פרשת קרח - Shabbos Parshas Korach

ג' תמוז תשע"ב - June 23, 2012

פרק ר' דאבת

הגדצרי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ראש ישיבת שער השמים בירושלים עיריך

הגדצרי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המיתם את עם ה', ומיד יצא הקצף עליהם ומתו אז במגיפה קרוב לחמשה עשר אלף איש.

והנה את רואים בכל הפרשה שלא היה להם שום טענה על הקב"ה, ואדרבה עיקר טענתם היה על משה ואהרן שעושים הדברים מדעת עצמם מבלי להצטוות מאת הקב"ה, ואילו היו שומעים מפי הקב"ה שאהרן הוא כהן גדול הרי היו מסכימים לכך בלי שום פקפק, ולזה את קורים בהמשך הפרשה על ציווי השל"ת אל משה לקחת י"ב מוטות לשנים עשר שבטים והאיש אשר יבחר בו ה' מטרו יפרח וכו', והרי לנו שלא היה די בכל האותות והמופתים שקרו עד אז, לא במה שנבלע קורח באדמה, ואף לא בשריפת המאיתים וחמישים איש מקריבי הקטורת, ואח"כ במגיפה שמתו אלפים מישראל, כי אף לאחר כל אלו עדיין היו צריכים לאותות של המטה.

והלא הדברים מבהילים כי בדור דעה עסקין ובכל זאת היה להם מקום לטעות כ"כ, ובדאי שאין אתם באים לדון אותם ואין זה מתפקדו, אך הכוונה הוא שיקש כ"א לעצמו בבוא אליו שעת נסיון שלא יסמוך על עין שכלו והבנתו כי רבים וטובים ממנו נכשלו ונפלו. ואין זאת אלא שיש בכח היצר לבלבל את לב האדם עד שלפעמים אל יבחין אפילו בין יום ללילה. ויהי"ך שלא יאמר דבר תקלה על דינו והיו לו מעשיו לשם שמים אכ"ה.

מאת הרב שלום פערל שליט"א

מגיד משרים בק"ק בית שמש

ביוזע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו' א' ה' 'בטרם אצרך בבטן ידיעתך', ואת הקדוש, פירוש, אחר שיצא לעולם, קידש עצמו ועשה עצמו כלי ראוי לשרת בקדוש, ודקדק לומר והקריב, לרמוז, שכבר הקריבו והשרה שכינתו על ידו, וכנגד המובן מהם שרצונם להוסיף עליו, אמר, 'ואת אשר יבחר בו יקריב אליו', אם יש ראויים כיוצא באהרן לעמוד גם כן לשרת, יקריב אותם אליו."

וההעמק דבר מבאר ביאור רביעי, 'יודיע ה' וגו' באשר ידע משה שבלבם על הכוונה ועל הלויה, ועוד מה שבלב קרח על נשואותו של אליצפן בן עוזיאל (ע' רש"י ריש הפרשה, ד"ה ודתן ואבירם), ע"כ השיב משה שלשה דברים, 'יודיע ה' את אשר לו-היינו לויים, שנאמר בהם מי לה' אלי, וכבר ביארונו שם, שהם מייחדים מעשיהם אך לשם שמם ולכבודו יתברך, 'ואת הקדוש-היינו קדושת העבודה, 'הקריב אליו-מכבר, בעת בריאת שמם וארץ, בטבע היצירה כך הוא, נשמת אהרן מסוגלת לכהונה, ונשמות הלויים להיות נבחרים לשמו, אלא שהגיע ע"י גלגולי מעשה העגל להתגלות העניין, 'ואת אשר יבחר בו-היינו לנשואות, שדרך להתחלק, אבל לא כרצון בני האדם, אלא 'אפילו ריש גרוגות משמאי מוקמי ליה' (ב"ב ז"א), והוא יתברך, 'יקריב אליו-בכל דור ודור'."

טיב התבלין

רעיונות ופירושים לעורך את האדם לעבודת השל"ת והתחזקות באמונה ובטחון מאת

הגדצרי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המיתם את עם ה', ומיד יצא הקצף עליהם ומתו אז במגיפה קרוב לחמשה עשר אלף איש.

והנה את רואים בכל הפרשה שלא היה להם שום טענה על הקב"ה, ואדרבה עיקר טענתם היה על משה ואהרן שעושים הדברים מדעת עצמם מבלי להצטוות מאת הקב"ה, ואילו היו שומעים מפי הקב"ה שאהרן הוא כהן גדול הרי היו מסכימים לכך בלי שום פקפק, ולזה את קורים בהמשך הפרשה על ציווי השל"ת אל משה לקחת י"ב מוטות לשנים עשר שבטים והאיש אשר יבחר בו ה' מטרו יפרח וכו', והרי לנו שלא היה די בכל האותות והמופתים שקרו עד אז, לא במה שנבלע קורח באדמה, ואף לא בשריפת המאיתים וחמישים איש מקריבי הקטורת, ואח"כ במגיפה שמתו אלפים מישראל, כי אף לאחר כל אלו עדיין היו צריכים לאותות של המטה.

והלא הדברים מבהילים כי בדור דעה עסקין ובכל זאת היה להם מקום לטעות כ"כ, ובדאי שאין אתם באים לדון אותם ואין זה מתפקדו, אך הכוונה הוא שיקש כ"א לעצמו בבוא אליו שעת נסיון שלא יסמוך על עין שכלו והבנתו כי רבים וטובים ממנו נכשלו ונפלו. ואין זאת אלא שיש בכח היצר לבלבל את לב האדם עד שלפעמים אל יבחין אפילו בין יום ללילה. ויהי"ך שלא יאמר דבר תקלה על דינו והיו לו מעשיו לשם שמים אכ"ה.

מאת הרב שלום פערל שליט"א

מגיד משרים בק"ק בית שמש

ביוזע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו' א' ה' 'בטרם אצרך בבטן ידיעתך', ואת הקדוש, פירוש, אחר שיצא לעולם, קידש עצמו ועשה עצמו כלי ראוי לשרת בקדוש, ודקדק לומר והקריב, לרמוז, שכבר הקריבו והשרה שכינתו על ידו, וכנגד המובן מהם שרצונם להוסיף עליו, אמר, 'ואת אשר יבחר בו יקריב אליו', אם יש ראויים כיוצא באהרן לעמוד גם כן לשרת, יקריב אותם אליו."

וההעמק דבר מבאר ביאור רביעי, 'יודיע ה' וגו' באשר ידע משה שבלבם על הכוונה ועל הלויה, ועוד מה שבלב קרח על נשואותו של אליצפן בן עוזיאל (ע' רש"י ריש הפרשה, ד"ה ודתן ואבירם), ע"כ השיב משה שלשה דברים, 'יודיע ה' את אשר לו-היינו לויים, שנאמר בהם מי לה' אלי, וכבר ביארונו שם, שהם מייחדים מעשיהם אך לשם שמם ולכבודו יתברך, 'ואת הקדוש-היינו קדושת העבודה, 'הקריב אליו-מכבר, בעת בריאת שמם וארץ, בטבע היצירה כך הוא, נשמת אהרן מסוגלת לכהונה, ונשמות הלויים להיות נבחרים לשמו, אלא שהגיע ע"י גלגולי מעשה העגל להתגלות העניין, 'ואת אשר יבחר בו-היינו לנשואות, שדרך להתחלק, אבל לא כרצון בני האדם, אלא 'אפילו ריש גרוגות משמאי מוקמי ליה' (ב"ב ז"א), והוא יתברך, 'יקריב אליו-בכל דור ודור'."

displeasure at the disrespect that was shown to a Tzaddik.

במשל: Korach went around to the various *shevatim* and tried to convince them that he was only arguing against Moshe for their honor and respect - not his own. He portrayed himself as acting in their best interests, when in fact

הלכה למעשה

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Avoiding Sheker (Falsehood) at all Costs (4)

Not Causing Others to Lie. Just as one is forbidden to lie, he must be careful not to cause others to lie as well. In fact, if one is not careful, he might even transgress the prohibition of "לפני עור" - Causing another person to stumble by sinning (1).

Examples: Asking the Wrong Questions.

- 1) Reuven made a *simcha* and invited Shimon but Shimon was unable to attend. Reuven should not ask Shimon why he didn't attend and put him on the spot. This question might embarrass Shimon and cause him to lie and/or make up a false story that kept him from coming. Rather, Reuven should say, "I noticed that you weren't at my *simcha*, and I'm sure there must have been a good reason." This will address the issue and put Shimon at ease at the same time. Even better still, would be not to mention the topic at all, however, at times this may be awkward and uncomfortable.
- 2) If one sees two people whispering to each other, he should not ask what they are whispering about. Since they obviously don't want him to hear, they might make up some story and lie (2). It should be noted that whispering in front of other people so that they cannot hear what is being said is very embarrassing to others, and should definitely be avoided.
- 3) If someone asks Reuven about a topic that he does not want

הוא היה אומר

R' Yitzchok of Vorka ZT"L would say:

"When *Moshe Rabbeinu* disregarded his own dignity and went up to the tent of the rebels, Dasan and Aviram, in an attempt to end the ongoing conflict, he was fulfilling the dictum: 'One should not perpetuate strife.' (סנהדרין קי.) The word 'מחזיקין' comes from the term 'חזקה' (presumption). Thus, we may learn from Chazal that 'One should not make any presumptions in a quarrel.' In other words, one should not presume that the quarrel will never cease. A person should make every attempt to reconcile the quarreling parties, no matter how many fruitless attempts were already perpetrated, because there is always hope for peace - no matter what."

R' Eliyahu E. Dessler ZT"L (Michtav M'Eliyahu) would say:

"עירובין יט). 'Chazal have revealed an amazing concept: *The wicked do not repent even at the entrance to Gehinnom*.' When a person dies and his soul returns to the world of truth, he now understands things as they really are. But the evil desires which he acquired during his lifetime in this world do not depart. *Even at the entrance to Gehinnom* - when the disaster of sin is absolutely clear, *they do not repent* - the desire to pursue evil and earthly pleasures is already an inalienable aspect of themselves and they cannot shake it loose."

A Renowned Speaker would say:

"I have learned much from many people but one thing is for sure: I never learned anything while I was talking!"

לוי"ט מו"ה רבי מנחם מענדל בן מו"ה לוי יצחק זי"ע ג' תמוז תנצ"ה

DEDICATED BY MR & MRS SHRAGIE LIEBER

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE BY MAIL FOR YOUR SHUL OR HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY. PLEASE CALL 845-821-6200 OR E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM.

מעשה אבות סימן לבנים

וישלח משה לקרא לדתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעלה (שז-יב)

How careful must one be when talking to a *Tzaddik* or about a *Tzaddik*? Dasan and Aviram displayed an overwhelming lack of respect toward *Moshe Rabbeinu* and as a result, Rashi tells us, "פיהם הכשילם" - their mouths brought about their downfall. The honor and respect of our *Rabbanim* and righteous *Torah* scholars is not to be underestimated.

When the **Baba Sali, Chacham Yisroel Abuchatzeira ZT”L** arrived in *Eretz Yisroel* in 5724 (1963-64), he stayed with his son-in-law (who was also his brother’s son), R’ Avraham Abuchatzeira Z”L, in the city of Yavneh. It was originally believed that the *Tzaddik* might remain permanently in Yavneh, however, after a few short weeks, he suddenly picked himself up and moved to Ashkelon, and later to Netivot. Here is the story of why he left so suddenly.

In the city of Yavneh, there was a *kollel* led by a man who was a well-known *Talmid Chacham* and a direct descendant of the **Vilna Gaon ZT”L**. As far as *Torah* institutions in the city went, his *kollel* was pretty much the top of the heap, and much of the *Bnei Torah* in Yavneh in those days, were affiliated with the *kollel*. When the great *Tzaddik* made *aliya* from Morocco and came to Yavneh, the *Rosh Kollel* very much wished to meet the Baba Sali and attain a blessing for his *Kollel*. He contacted the Baba Sali’s grandson and asked if he can arrange an audience for him.

The Baba Sali was very gracious when the *Rosh Kollel* arrived for the meeting, and treated him with great respect. He even asked that *mezonos* and *schnapps* be brought in order to make a “*L’chaim*.” Then, the two began discussing issues pertaining to the *kollel* as well as various problems concerning a number of the students. At one point in the conversation, a reference was made to the **Baal Shem Tov ZT”L**, and the *Rosh Kollel* emphatically pointed out that there was a marked difference in the level of study between the Gaon of Vilna and the Baal Shem Tov.

“As seen from their halachic decisions and their writings,” said the man in an all-knowing superior tone of voice, “the Gaon of Vilna plumbed the depths of every subject, and touched on every single aspect of the Talmud, while the Baal Shem Tov did not delve deeply into *halacha* and the decisions of other masters.”

The room was silent for a few moments. The Baba Sali was shocked and dismayed to hear the head of the *kollel* speak thus. At first he did not say anything because of the man’s position. But finally he could not contain himself any longer and suddenly shouted, “Who are you to judge between these giants? I know who the Baal Shem Tov is! Now, get up and leave – I don’t want to see you here!” Awkwardly, the *Rosh Kollel* got up and left.

When the man had departed, the Baba Sali called for his grandson and asked him, “What did you do to me? You brought me someone who speaks against the holy Baal Shem Tov?” Then, as if in an afterthought, he added cryptically, “You will see if tomorrow this *kollel* is still here in Yavneh, I am not the Baba Sali!”

The grandson left the room and repeated the Baba Sali’s words to his uncle, R’ Avraham. R’ Avraham began to cry, as he realized the ramifications of the *Tzaddik’s* words. “What will we do without the *kollel*?” he intoned balefully.

On that very day, the Baba Sali arranged for his possessions to be packed, and immediately left the city of Yavneh, heading to Ashkelon where another of his children resided. He refused to listen to the tear-filled pleadings of his son-in-law, R’ Avraham, saying, “In a city where things like this are said about the great luminary, our teacher and guide, R’ Yisroel Baal Shem Tov, it is forbidden to live.”

Neither the *Tzaddik* nor any member of his family discussed the events that had transpired with anyone. Nevertheless, the very next morning, the council head of Yavneh contacted the *Rosh Kollel*, and told him, “I don’t know what has changed, but I have been informed by the Interior Ministry, that they are eliminating the funding for your *kollel*.”

In a few short days, the *kollel* was forced to close its doors and leave Yavneh. The city has never been the same since.

משל למח הדבר דומה

ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו עליהם רב לכם ומדוע תתנשאו על קהל ה' וגו' (שז-ג)

משל: Once, as the *Rosh Yeshivah of Porat Yosef, Chacham Ezra Atia ZT”L, was walking down a Jerusalem street, he encountered the **Gerrer Rebbe, R’ Yisroel Alter ZT”L (Beis Yisroel)** walking towards him in the opposite direction.*

Before he even had a chance to greet the *Rebbe*, R’ Yisroel hurried forward and greeted him reverently with the words, “*Shalom Alecha Rebbi*.” (Greetings, my teacher)

Chacham Ezra responded in kind and the two great men stood in *Torah* conversation for a few moments, while their respective entourages waited in patient silence.

Finally, the Chacham moved away and when he did, he gave out a loud sigh and uttered, “What a tremendous *zechut* I merited, to behold the holy Admor of Ger.”

One of Chacham Ezra’s students did not appreciate his *Rebbei’s* deference to another and without thinking, he asked impudently, “Perhaps it was his merit to behold the *Rosh Yeshivah* - rather than the other way around?”

Chacham Ezra did not respond to the comment. Nor did he respond to his student’s other questions. In fact, he did not respond to this student for an entire week, to show his

ושימו עליהן קשרת לפני ה' מחד וזויה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש רב לכם בני לוי (שז-ו)

Moshe issued a counteroffer to all those who challenged his and Aharon’s leadership roles: Let Korach and his assembly offer incense in their own fire-pans inside the *Mishkan*, and the “*man whom Hashem will choose, he is the holy one*.” Korach understood from these words that indeed one man will be chosen above the others and since he saw in his future, that his offspring will be great men who will ultimately serve in the Holy Temple, he naturally assumed that he would survive this “test” and be the one chosen by *Hashem*. What he didn’t realize was that his children would repent and not perish ignominiously along with him.

The *gemara* (ברכות ו) learns out: “*The words of any person who is G-d-fearing will be heard, for it is written (קהלת יב-יג), ‘In the final analysis everything will be heard, G-d shall you fear.’*” At first glance, this statement seems difficult to accept because we often witness people of astonishing righteousness reprove a person and the rebuked person still does not mend his or her ways.

R’ Tzadok HaKohen ZT”L elucidates these words as follows: *Shlomo Hamelech* is telling us that in the end, a G-d-fearing and righteous person’s words will be heard. Even if they make no impression when they are first spoken, they are sure to eventually take effect. Either the person to whom they were originally addressed will remember them and repent, or the rebuked person may tell them to someone else who will then repent. Either way, a righteous person’s words will leave their mark, somehow, somewhere.

Thus, while the words that Moshe addressed to Korach had no influence on Korach, they had a profound effect on his children, so that they repented of their rebellious attitude. But since Korach did not believe in Moshe’s power and in the Divine force inherent in his words, he could not possibly have foreseen that his children would repent.

EDITORIAL AND INSIGHTS
ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...

מהלוקות

R’ Chaim Shmulevitz ZT”L comments on this *posuk*: There will not be (other quarrels) like that of Korach and his followers. In this instance, Moshe was one hundred percent right, and Korach was one hundred percent wrong. But in most arguments and feuds even if one side is more correct than the other both sides are usually making some mistakes.

When two people quarrel, each person tries to blame the other for what he did or said. It is far more productive for both people to ask themselves what they did to contribute to the quarrel. Even if it is ninety percent the other person’s fault, if things you said or did contributed ten percent, you should make every effort to eliminate your share in the future. For example, you might have spoken in an angry or sarcastic tone and the other person greatly overreacted. The other person might be wrong for what he did or said in his rage, but if you sincerely want to bring about peace, you will have to work on your tone of voice and the content of your words to stop provoking that person. This is especially true for family quarrels (**R’ Zelig Pliskin**).

In many family quarrels neither side is really right or wrong. The personalities of the parties involved are different. Each person can be one hundred percent right from his point of view and according to his personality. But together there is a strong clash. When you stop blaming and condemning the other party, you will be calm enough to work out peaceful solutions.

When involved in a personal quarrel, do not focus on who is right and who is wrong, but focus on bringing calm and peace to the situation. Ask yourself, “What can be said or done so that all the people involved can be satisfied?”

TORAH GEMS

אם כמות כל האדם ימתוך אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני וגו' (שז-ט)

The miracle of the earth swallowing up Korach and his motley crew of evil cohorts, is one that has mystified many commentators throughout the ages. In many instances, *Hashem* has punished the wicked in manners ranging from drowning (Egyptians, Flood), fire and brimstone (Sodom), sword (Amalek, Balak) and epidemic disease. However, punishing a small group of individuals through a miracle of epic proportion is not one that is commonly inflicted. One must understand why it was necessary for Korach to receive his retribution in such a dramatic fashion.

Chazal employ a metaphor for a “no-win situation” in a *gemara* (בבא קמא ט) which tells of a man who had two wives, one young and one old. The young one used to pluck out his white hair so as to make him look young, whereas the old one used to pluck out his black hair so as to make him look elderly and dignified. Each one kept plucking until he had no more hair left on his head. The *gemara* coined this as, קָרַח” - “*Bald on this side and on the other side*.”

With regard to the Korach rebellion and uprising, explains **R’ Avraham Yosef Shmuel Alter Shlit”a**, Moshe recognized the impossibility of his situation. Once again, the people were dissenting and he had no where to turn to help him out of this situation. Were they to be punished naturally, this would not prove that Moshe is truly the chosen prophet of *Hashem*; just that they died like any other man. However, as they could not be punished by standard means - “from this side or from the other side” - there was just one possibility left: they must go down! A miracle whereby the earth opens up and swallows them deep down into its bowels will prove conclusively that *Hashem* was sending a message to all would-be sinners that Moshe was untouchable and truly chosen from on high. Thus, Moshe’s metaphoric dilemma of קָרַח” מכאן ומכאן” was rectified neatly with “קָרַח” having no place to go but down!

דְּרָגָה יְתִירָה

FROM THE WELLSPRINGS OF
R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר ה' ביד משה לו (ז-ה)

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead